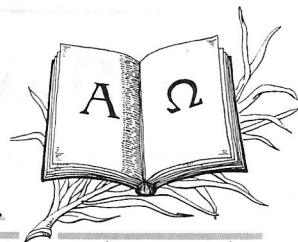

Békehírnök

Baptista Teológiai
Budapest
Művelődési Központ

1999. FEBRUÁR 7

ALAPÍTVÁ: 1895

XCIII. ÉVF. 6. SZÁM

A Baptista Világszövetség vasárnapja

Ezen az ünnepi vasárnapon hálaadásra, összefogásra, buzgó, odaszánt szolgáló életre hívunk minden testvért. Egy nagy család, a világon élő baptisták imádkozunk ma együtt – egymásért és a világért.

Hálaadással gondolhatunk arra, hogy erősek vagyunk. Nem a magunk erejéből, de baptista közösségünk jelen van csaknem az egész világon. Néhol nagy „katedrálisokban” hatalmas gyülekezetekkel, kórusokkal, gyülekezeti csoportokkal, másutt ketten, hárman – ugyanúgy Jézus nevében. Ma a tizenegres létszámúak, és a két-három tagú „gyülekezetek” fogunk össze. Lenyűgöző képként tárul eléink a glóbusz. A felkelő nap sorra nyitja meg a vasárnapokat a földgolyón. Nem csak a vasárnapok, hanem a templomok, imaházak is megnyílnak. Több mint 154 ezer gyülekezet

forr össze imádságban. Imádságra nyílnak az ajkak is, és csaknem 41 millió imádság száll fel az ég és föld Ura, Jézus Krisztus nevében. Gyermekek, ifjak, kórusok szolgálnak szerte a világon, és hirdetik az evangélium, a jó hír, az élet beszéde 154 ezer helyen 154 ezer baptista igehirdető által. És fúj a szél, a Szentlélek ereje, átsöpörve a mindenséget. Testvéreink, szolgálattevőink, gyülekezeteink ugyanazt az élő vizet isszuk ezen a napon is, és ugyanazzal a Lélekkel itattattunk meg.

Ha gyermekeinkkel, lelkigondozottainkkal együtt számláljuk magunkat, úgy a világon körülbelül minden harmincadik ember tartozik a baptista közösségen keresztül az Úr Jézushoz. Magyarországon csak minden ötszázadik.

Ezen a napon fogjunk össze mi, baptista hívők. Ragaszkodjunk Urunkhoz, akiben új életet nyertünk, és ragaszkodjunk hitvallásunkhoz, annak alapjához, a Bibliához. És ragaszkodjunk

gyülekezetünkhöz, közösségünkhöz, imádkozva, dolgozva annak eredményességéért.

A Baptista Világszövetség vasárnapján imádkozunk belső életünkért. A Magyarországi Baptista Egyház és gyülekezetei egységéért, az egymás mellett élő testvérek jó kapcsolatáért, a Szentírásra épülő szolgálatokért. Imádkozunk lelkipásztorainkért, a presbiterekért, diakónusokért, énekkarainkért, ifjainkért, gyermekeinkért, magunkért. És imádkozunk azért, hogy a Misszió

Évében még jobban betölthesük küldetésünket.

Imádkozunk a világ más tájain élő baptista hittestvéreinkért is. A jólétben élőkért, és a nyomorúságban szenvedőkért. A vallásszabadság örömeit élvezőkért, és az üldözöttekért. A békében és háborúban élőkért. A sátán által kikért testvérekért, gyülekezeteinkért, hogy hűségesek maradjanak, és ne fogyjon el a hitük, a természeti katasztrófák, szerencsétlenségek, betegségek áldozataiért és hozzátartozóikért, az egész világért.

Imádkozunk azért, hogy minden harmincadik ember, aki hozzánk tartozik, javára legyen a 29-nek. Hogy a huszonkilenc jobb legyen az egy által, aki ízesít – mert só, világít – mert világosság, és nem rejtőzködik – mert hegyen épített város.

Ma imakarjainkkal öleljük át a világot! „Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt...”!

Az ökumenikus imahét emlékeivel a szívünkben mi baptisták, akik ragaszkodunk egyházunkhoz nyújtunk testvérkezet mindazoknak, akik hittel vallják, hogy Jézus Krisztus Úr, és ezzel a keresztyén sokasággal együtt készülünk az Úr visszajövetelére!

Mészáros Kornél
főtitkár

Küldetés

*Aki a sötétbe indul,
Lámpást vigyen magával.
Erős legyen annak szíve,
Ki küldetést ma vállal.*

*Kevés a szó. A tett se sok.
Kell hát a teljes élet.
Mit ér a sok haszontalan,
Elillanó ígért!*

*Ki másnak is adni akar,
Legyen gazdag szívében.
Fusson, aki látja a célt,
Háttra soha ne nézzen.*

*A láng ellobban hirtelen,
De a parázs felizzik,
Ha fúj a szél... Az életed
Legyen tűz mindhalálig!*

*Ha a tömeg közé indulsz,
Békét vigyél magaddal,
És tiszta, mély szeretetet.
Szívvel szeress, ne szájjal.*

*Légy ízes mindig, mint a só.
Világíts, mint a mécses.
Igazodj formáló Urad
Baráti, jó kezéhez.*

Gerzsenyi Sándor

Imaházmegnyitás Rákoshegyen

Az ünneplő gyülekezet az átépített volt zsinagógában, az új baptista imaházban

Közel másfél év telt el azóta, hogy búcsút intettünk a XVII. kerületi Kölcsey utcai imaháznak.

A sok viszontagság után végre eljutottunk ehhez a várva várt pillanathoz, 1998. december 12-én avathattuk fel új templomunkat.

Ez a templom régen zsinagógának épült, ami annyit tesz, hogy Imádság Háza. Amióta megnyitottuk, számunkra is elsősorban az Imádság Házát jelenti, ahol Istent dicsőíthetjük azért a sok-sok mindenért, ami útján eljuthattunk ez eseményig is.

A vándorlás ideje alatt helyet kaptunk a helyi református gyülekezettől, valamint a Polgári körtől is. Mindkét helyen megtarthattuk összejöveteli alkalmainkat. Nagy segítség volt ez nekünk, amit szívből köszönünk.

A megnyitóra vendégek is érkeztek, nemcsak látogatóba, hanem szolgálatra is, hogy velünk örüljenek. A Központi Énekkar szép, kedves énekeivel vidámitott bennünket. Az ígét egyházunk elnöke, *Dr. Almási Mihály* testvérünk hirdette 1Kir 8:29–32 alapján. Ebből és a következő

napi szolgálatokból pár gondolatot kívánok közreadni.

A jeruzsálemi templom azért épült, hogy a választott nép ott találkozzék Istennel, valamint tanítások hangozzanak benne. A templomnak ma is ez a funkciója. E zsinagóga is azért építetett, hogy a választott nép Istentől tanuljon, majd elnéptelenedett, de Isten nem mondott le erről a helyről. Látta, hogy alkalmas még a szolgálatra, ha oly sok akadályt is kellett legyőzni azért, hogy hirdettessék benne az Úr kedves esztenedeje.

Vasárnap folytatódott az ünneplésünk.

Délelőtt *Szegedi Tivadar* helyi lelkipásztor testvér Ezékiel 47:1–12 alapján tarott szolgálatában

Dr. Almási Mihály egyházelnök ünnepélyesen átadja az új kápolnát, mellette Szegedi Tivadar helyi lelkipásztor, háttérben a központi énekkar

gyönyörködhettünk. Isten a templom küszöbe alól élővizet fakasztott, melytől minden és mindenki meggyógyul. Ezt a vizet emberek viszik tovább, ez a mi feladatunk is, hogy aki hisz, annak belsejéből az élővíz folyamai ömledeznek. Igyekezünk nem elszakadni ettől az élővíztől, mert abból árad az élet.

Déután *Hetényi Attila* testvért köszönthettük körünkben. Ő hozta el közénk az örömhír üzenetét 1Móz 28:10–17 tanítása szerint. Arról hallottunk, hogy Jákob álmában meghallotta az Úr szavát. Találkozott az Istennel, és oltárt épített azon a helyen. E hajlékban Isten lakozást vett, és betöltötte nevével. Mi is találkozhatunk Vele, ha ide eljövünk. A jelenésnek egyik titka az, hogy párbeszéd indult meg Jákob és Isten között. Felismerésre jutott Jákob, hogy az Úr ott van jelen, és ezt nem tudta. Miután tudomására jutott, látta Isten fenségét, félelem fogta el. Másik üzenete, hogy kapu nyílt a mennybe. Jézus Krisztuson keresztül van nekünk is bejutásunk a dicsőség honába.

Köszönjük testvéreink szolgálatát a helyiek és vendégeink részéről, a bátorító, buzdító szavaikat és az énekeket. Kívánunk számukra, életükre, szolgálatukra, munkájukra eredményes, békés, boldog jövőt Istenünk áldásával.

Makai Mátyásné

Működik a Beregszászi Baptista Misszióközpont

A Kárpátaljai Magyar Baptista Községének vezetősége és a magyarországi vendég testvérek

Talán kevesen gondoltak arra, hogy milyen nagy jelentősége lesz ennek az objektumnak! Ma már tudjuk, hogy az árvíz előtt (Isten különös vezetése által) megvásárolt, és részben működő épület milyen nagy áldás! Nemcsak egy misszionárius házaspár számára ad otthont, nem csupán egy szép gyülekezeti terem foglal magába, hanem színhelye fontos találkozónak, tárgyalásoknak, vezetői üléseknek.

1999. január 20-án Budapestről ködös, csúszós, fárasztó út után érkezünk (Dr. Almási Mihály egyházelnök, Szenczy Sándor, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke és Pátkai Béla missziótitkár) Beregszászra. Talán az érkezők személye is sejteti, hogy nem véletlenül vállalkoztak erre az embert próbáló utazásra. Öröm volt belépni és letelepedni a szépen berendezett lakásba, ahol a misszionárius házaspár (Bodóczki Antal testvér és felesége) fogadott bennünket. A finom ebéd elfogyasztása után hozzáláttunk a munkához. Az imateremben már együttlévő vezetők-höz csatlakoztunk, és elmondtuk érkezésünk célját. Örültünk annak, hogy az

Ukrajnai Baptista Szövetség területi vezetője – Nemes István testvér – is jelen volt, valamint egy ukrán, de magyarul is beszélő jogász testvér. Átbeszélgettük annak lehetőségét, hogy jogi alapú missziót hozzunk létre. Ez nélkülözhetetlenül fontos ahhoz, hogy a jövőben különféle segélyeket, adományokat vámmentesen tudjunk kiszállítani a címzetteknek. A tanúságos eszmecsere után kocsikba ültünk, és elmentünk Jakubovics Katalin (mozgásérült) testvérnőnk lakására, ahol már várt bennünket az árvíz idején otthonát elveszített édesanya. Családjával együtt nagyon hálásak az Úrnak a segítségért. Ezután újra útnak indultunk immár Nagyberegbe, ahol kinézték a helyi vezetők azt a házat, melyet javasoltak megvásárolni bajba jutott testvéreink számára. Némi beszélgetés, szemlélődés, alkudozás után hamar lekerült a tábla: – EZ A HÁZ ELADÓ.

Szívből kívánjuk, hogy ez a családi ház ne csupán egy fizikailag otthontalanná vált család lakása legyen, hanem Jézus Krisztust kereső lelkek számára is adjon otthont, segítséget, és egy

újabb missziós bázissá váljék abban az országban, ahol évtizedeken keresztül tilos volt baptista istentiszteleteket tartani! Ma ezen a téren teljes szabadságot kapnak testvéreink. Az alkalmas időt bűn lenne nem kihasználni.

„Nagy esőnek zúgása hallatszik” Kárpátalján! Légy ennek a munkának, missziónak, testvérem, TE is részese. Ha menni nem tudsz, imádkozz, ha adni tudsz, áldozz!

Mindannyian megtapasztaltuk, hogy „aki mást felüdít, az maga is felüdül”. Áldott legyen az Úr mindörökké és mindenért!

Pátkai Béla
missziótitkár

Újra Kárpátalján

Mindig nagy öröm határon túli magyar testvérekkel találkozni szülőföldjükön. Így volt ez január 20-án is. A Békehírnök képes beszámolót közöl az alkalomról. Ez amolyan szubjektív jegyzet csupán.

Ki gondolta volna – akár csak pár évvel ezelőtt –, hogy Kárpátalján aktív magyar baptista misszió indul hazai segítséggel?

Ki gondolta volna, hogy Beregszász egyik legkedvesebb, otthonos imaháza a magyar baptista missziós Központban lesz?

Ki gondolta volna, hogy Magyarországról misszionárius házaspár költözik Ukrajnába?

Ki gondolta volna, hogy a magyar istentiszteleteken tömve lesz az imaház? *Ki gondolta volna*, hogy a Magyar Baptista Szeretetszolgálat áldozatos segítségével házat tudunk venni otthontalanná vált árvízkárosult testvéreknek?

Ki gondolta volna, hogy közösségünk és a szeretetszolgálat mintegy 10 millió forintot tud fordítani segélyezésre az árvíz sújtotta területeken – nem beszélve a több mint 5 tonnányi ruhaneműről, élelmiszerről és egyébektől?

Ki gondolta volna, hogy mindez lehetséges?

Pedig „csak” arról van szó, hogy az Úr az, aki „dönt királyokat” és „tesz királyokat”, „csak” arról, hogy „Ő az, aki megáldja az akarást és a véghezvitelt...”

Adjunk hálát neki, és folytassuk tovább a Tőle kapott munkát!

Dr. A. M.

Egy árvízkárosult család új otthona